

om det alene er Undersøgelseskommissioner. Jeg mener, at det er korrekt, at Regeringen ikke skal kunne nedsætte Kommissioner med dømmende Myndighed; derimod mener jeg, at Regeringen bør have det i sin Magt at nedsætte Undersøgelseskommissioner. Det er jo saaledes, at under ekstraordinære Omstændigheder maa man gribe til ekstraordinære Regler. Vi vide jo allesammen, at kommer der en Koppe-epidemi eller en Koleraepidemi eller deslige, saa gribe vi til særlige Foranstaltninger for at modvirke den. Paa samme Maade kan der opstaa Forbryderepidemier, som Undersøgelsesretterne, det vil altsaa sige Underretterne, som de ere instituerede i Lovforslaget, ikke kunne magte. Det vil naturligvis blive sjældent, men det er godt muligt, at der kan fremkomme en saadan Epidem af Forbrydelser, at de ordinære Underretter ville være absolut ude af Stand til at magte Opgaven; og under saadanne Forhold mener jeg, at Regeringen under sit Ansvar maatte være baade berettiget og forpligtet til at nedsætte Undersøgelseskommissioner.

Jeg kommer derefter til Ordningen af Politimyndigheden. Der kan jeg fuldstændig underskrive, hvad Motiverne udtale, at under en Anklageprocesordning er et stærkt Politi en Nødvendighed, og det selvfølgelig for Samfundets Sikkerheds Skyld. Om jeg nu end maa indrømme, at det Politi, som Udkastet agter at oprette, vil være fyldestgørende for de fleste Steder, mener jeg dog ikke, at det gaar an, at man siger, at der skal være en Politibetjent for hver 1500 Indbyggere i en Købstad, og en for hver 5,000 Indbyggere paa Landet. Jeg mener, at det ikke slaar til alle Vegne; jeg tænker navnlig paa Købstæder, der ere Havnebyer, og som have Forbindelse med Udlandet, saadanne Byer som f. Eks. Helsingør og Korsør her paa Sjælland og som Frederikshavn, Esbjerg og Aarhus i Jylland, der mener jeg, at en Betjent for hver 1500 Indbyggere ikke vil være tilstrækkelig. Ligeledes synes jeg, det er urigtigt at sige, at ingen By, hvor stor den end er, skal kunne faa mere end 8 Betjente. Hvad Landet angaar, mener jeg, at i tyndt befolkede Egne, som vel have under 5,000 Indbyggere, men som bo

spredte over et meget stort Terrain, vil en Betjent heller ikke være tilstrækkelig. Fremdeles paa Landet paa de Steder, hvor der er en købstadlignende Bebyggelse — jeg kan nævne f. Eks. Lyngby og Haslev paa Sjælland, Herning, Brønderslev og Odderovre i Jylland — der mener jeg, at Reglerne om Betjentenes Antal i Købstæderne maa komme til Anvendelse.

Sluttelig skal jeg kun omtale endnu et enkelt Punkt, som allerede er berørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), og det er, hvilke Egenskaber de Mænd skulde have, der skulde beskikkes til Dommere. I Udkastets § 29 findes der en Bestemmelse om, at i Reglen kunne kun Mænd, der have været Landsdommere i 3 Aar, beskikkes til Højesteretsdommere. Det forekommer mig, at man bør føre denne Tanke videre ud. Man bør sige, at til at være Landsretsdommer kræves der Praksis som Politimester eller Underretsdommer i en længere Aarrække, og til at blive Underretsdommer kræves, at man i en længere Aarrække har været Fuldmægtig enten hos en Underretsdommer eller Politimester. Det er jo saaledes, at Teori er et og Praksis et andet, og at en dygtig Teoretiker ikke altid behøver at være en dygtig Praktiker og omvendt. Teorien maa man betragte som bevist gennem Eksamen, men Praksis mener jeg kan kun godtgøres gennem Erfaring; thi Erfaringen er og bliver dog den bedste Læremester.

Justitsministeren (Alberti): Naar man er kommen saa langt, som man nu i det høje Ting er kommen, at man skal til at drøfte Spørgsmaalet om en fuldstændig Omordning af vor Retspleje, derunder Retsplejens Adskillelse fra den udøvende Myndighed, saa er der et Spørgsmaal, som ganske naturlig melder sig som et af de første, og som vistnok var det første eller i alt Fald et af de første, som ved Forhandlingen her i Gaar blev berørt, — det er Spørgsmaalet om Bekosteligheden ved denne Foranstaltning. Det er jo ganske sikkert, at Indførelsen af disse Reforme vil koste Staten og det offentlige i det hele et meget betydeligt større Beløb, end Retsplejen nu koster, og det kan naturligvis